

Arrest

nr. 119 724 van 27 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. NIYONZIMA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pashai afkomstig uit het dorp Zor Qala in het district Khewa, provincie Nangarhar. U verklaarde te beschikken over de Afghaanse nationaliteit. U zou ongeschoold zijn. U werkte als kleermaker in het nabijgelegen dorp Qala Tak eveneens gelegen in het district Khewa. Uw broer Jalaluddin en uw vader werkten als landbouwers. Elke ochtend voor u zelf naar uw werk ging bracht u hen thee. Tussen de velden waar ze werkten was een gebouw dat gebruikt werd door de taliban. Op een dag toen u thee bracht zag u onderweg Amerikaanse soldaten en leden van het Afghaans Nationaal Leger (ANA). Ze startten een vuurgevecht en u, uw vader en uw broer verstopten zich in het veld. Toen jullie geen schoten meer hoorden stonden jullie op en jullie werden omsingeld door soldaten. Leden van het ANA fouilleerden uw vader en controleerden zijn gsm. Ze verdachten jullie van samenwerking met de taliban maar na tussenkomst van de dorpsoudsten mochten

jullie beschikken. Ze vroegen jullie wel om lijken van taliban leden te identificeren. Uw vader weigerde maar u vertelde dat u deze personen reeds gezien had op het veld en u bracht de soldaten naar hun schuilplaats. Twee dagen later liet de taliban een dreigbrief achter aan de deur van jullie woning. Uw vader vond deze maar vertelde u hier niets over. Nog twee dagen later werd uw broer vermoord op het veld. Uw vader was verdwenen, volgens u werd hij meegenomen door de taliban. Sindsdien bleef u binnen. Drie dagen na de begrafenis van uw broer kwamen taliban leden 's nachts naar jullie woning. Ze vroegen naar u maar kwamen niet binnen. De volgende dag gingen u en uw broer Hikmatullah gekleed in een boerka naar de woning van uw oom van moederskant in het dorp Qala Tak. Uw oom regelde jullie reis naar het buitenland en drie dagen later verlieten jullie Afghanistan. Onderweg in Griekenland raakten jullie betrokken in een verkeersongeval en uw broer Hikmatullah overleed er aan zijn verwondingen. Na een reis van ongeveer een jaar kwam u aan in België. Op 2 april 2012 diende u een asielaanvraag in. U beschikt over een taskara, twee dreigbrieven van de taliban en twee foto's van uw overleden broer.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst wegens problemen met de taliban. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 20 april 2012 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u zeker ouder bent dan 18 jaar – waarbij u een leeftijd werd toegekend van minimum 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar – kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal bleef volhouden nog steeds minderjarig, met name 17 jaar en zes maanden, te zijn en u ter staving hiervan een taskara neerlegt die aantoonde dat u 13 jaar was in 1388 (Afghaanse kalender, komt overeen met de periode 21 maart 2009/ 21 maart 2010 volgens onze kalender), blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aantast (CGVS, p. 2, 8 en 22). Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat er bijzonder veel valse Afghaanse (identiteits)documenten in omloop zijn en dat deze documenten slechts een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit en herkomst van de asielzoeker.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt immers dat uw kennis van uw regio te beperkt is om uw verklaringen over uw verblijf daar aannemelijk te maken. Zo slaagde u er tijdens het gehoor niet in concrete en doorleefde informatie te verschaffen over uw regio van herkomst. U verklaarde afkomstig te zijn uit een bergachtige regio maar u kon geen enkele berg of bergketen bij naam noemen. Op de vraag naar namen van bergen antwoordde u dat ze allemaal berg heten, hetgeen niet overeenstemt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie (CGVS, p. 10). Dat u nooit een naam van een berg zou hebben gehoord hoewel u uw ganse leven in het Khewa district zou hebben doorgebracht is weinig aannemelijk. Vervolgens beweerde u verkeerdelijk dat er in de buurt van uw dorp en in de buurt van het dorp Qala Tak waar u gewerkt zou hebben geen rivier stroomt (CGVS, p. 5). Verder weg van uw dorp stroomt volgens u de Behsud rivier (CGVS, p. 6). In werkelijkheid echter is uw district gelegen aan de oevers van de rivier de Kunar. Het water van deze rivier wordt gebruikt voor de irrigatie van de landbouwgronden in uw district. Gezien uw vader en broer werkten als landbouwers kan verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Tijdens uw gehoor vernoemde u de Behsud brug. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat deze niet gelegen is in uw district maar in Jalalabad en daar beide oevers van de Kabul rivier met elkaar verbindt. Gevraagd of er daarnaast bruggen zijn in uw district antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 10). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er al zeker in februari 2008 een zeven meter brede en honderd meter lang brug over de Kunar rivier werd ingehuldigd die het Khewa district in Nangarhar verbindt met het Norgal district in Kunar. In dit verband stelde u eveneens verkeerdelijk dat er in uw district geen dammen zijn (CGVS, p. 13). Nochtans werd in 2006 de Zerai baba dam gebouwd. Gevraagd of het district Khewa ook gekend is onder een andere naam antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 3). In werkelijkheid echter wordt het Khewa district ook wel Kuz Kunar genoemd. Uzelf

beweerde echter verkeerdelijk dat uw dorp Zor Qala als tweede naam Kuz Kunar heeft. Uw dorp zou zelfs een derde naam hebben namelijk Konada (CGVS, p. 3). Als naam voor de hoofdplaats van de provincie Nangarhar vermeldde u aanvankelijk verkeerdelijk Nangarhar (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met de naam Jalalabad legde u uiterst inconsistente verklaringen af. Zo stelde u aanvankelijk dat Jalalabad in uw district ligt en in Behsud. Gevraagd of Jalalabad in uw district ligt of in het district Behsud antwoordde u dat Behsud gelegen is in Jalalabad. Daarna verklaarde u dat Jalalabad een provincie is. De provincie Nangarhar zou immers ook Jalalabad heten en u voegde toe dat het ook een bekende stad is (CGVS, p. 21). Verder wist u niet te zeggen of er fabrieken zijn in uw provincie. Uit de reeds genoemde informatie blijkt echter dat er redelijk wat industriële activiteit is in de provincie Nangarhar. Zo is er een grote marmerfabriek, een aluminiumfabriek, textielnijverheid. Treffend in dit verband is ook dat u helemaal niet op de hoogte bleek te zijn van natuurfenomenen die plaatsvonden in uw regio. Gevraagd naar overstromingen in uw regio antwoordde u dat er één keer een overstroming was veroorzaakt door hevige regenval en dat er huizen verwoest werden. U beweerde dat er buiten vernielde woningen geen andere schade was en u kon zich slechts één overstroming herinneren in uw regio (CGVS, p. 14). Nochtans blijkt uit de info dat er in uw district een ernstige seizoensgebonden overstromingsproblematiek aanwezig is. Rivieren zoals de Kunar overstroomden elke lente. In maart 2007 werd in uw district een volledig dorp geëvacueerd wegens overstromingsgevaar en raakte een politiebureau beschadigd. Landbouwgronden werden vernield, vee verdronk en tientallen huizen werden weggespoeld. Ook in 2010 was er schade door overstromingen in uw district. Verder bevindt zich in Khewa en met name in de regio Qala Tak, waar u werkte als kleermaker, een boeddhistische grafheuvel. In 2008 werden hieraan nog restauratiewerken uitgevoerd. Hoewel u gevraagd werd naar religieuze en historische plaatsen in uw district vernoemde u dit niet (CGVS, p. 11). U kon wel een aantal dorpen in uw regio noemen, doch u slaagde er niet in om spontaan iets te vertellen over uw eigen dorp. Op de gestelde vragen antwoordde u vervolgens nogal vaag dat er geen winkels zijn maar ontelbaar veel huizen en dat u werkte als kleermaker (CGVS, p. 5). Dit is echter geen doorleefde noch adequate beschrijving van een plaats waar u uw hele leven gewoond zou hebben. Van iemand die zijn hele leven in dezelfde regio heeft doorgebracht kan verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van zaken als bovenstaande, ook wanneer hij niet formeel geschoold is. Bovendien werkte u en had u een beroepsopleiding gevolgd bij een kleermaker (CGVS, p. 6 en 7).

Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in Afghanistan. Bijgevolg kan er logischerwijze evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweringen over de gebeurtenissen daar die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen.

De door u aangebrachte dreigbrieven van de taliban kunnen aan deze conclusie niets wijzigen. Documenten hebben enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Met betrekking tot uw taskara werd hierboven reeds gewezen op het feit dat er bijzonder veel valse Afgaanse (identiteits)documenten in omloop zijn en dat de leeftijd vermeld op uw taskara niet overeenstemt met uw werkelijke leeftijd. Dat u een broer had die onderweg naar België overleden is (zoals u wilde aantonen aan de hand van twee foto's) wordt door ons niet betwist.

Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfemen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. De informatie waarover het CGVS beschikt en waarnaar in deze beslissing verwezen wordt, werd aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, voert afwezigheid van motivering aan, verkeerde en onredelijke motivering, schending van artikel 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Vooreerst stelt hij dat hij niet geschoold is en zijn identiteitsdocumenten niet zelf heeft opgesteld. Aldus is er geen enkel bewijs dat de bedoelde documenten vervalst zouden zijn. Hij stelt dat zijn leeftijd overeenstemt met de documenten en dat het tegenbewijs van de Dienst Voogdij zelf een standaarddeviatie van twee jaar voorziet, zonder te motiveren waarom de deviatiemarge beperkt is tot twee jaar.

Met betrekking tot de kennis van zijn regio, stelt verzoeker dat hij een zeer laag opleidingsniveau heeft en vandaar de namen van de bergen en de data van overstromingen niet kan noemen.

De overweging dat verzoeker deel zou uitmaken van Afghanen die reeds lange tijd buiten Afghanistan leven, is voor verzoeker zeer subjectief. Hij spreekt bovendien Pashaï, een zeer plaatselijk dialect van Pashtoen, dat men snel verleeft eens men in het buitenland is. Er is onvoldoende rekening gehouden met het kwetsbare profiel van de asielzoeker en met het feit dat verzoeker getraumatiseerd is door de gebeurtenissen. Verzoeker meent dan ook dat het feit dat hij bepaalde details omtrent zijn dorp, Afghaanse bergen en overstromingen niet kent, de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas geenszins aantast.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming wijst verzoeker er op dat soms nog aanslagen plaatsvinden in zijn regio en dat de algemene situatie nog steeds beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een stukkenbundel neer, bestaande uit een artikel in een Afghaanse krant dat gepaard gaat met een niet eensluidend verklaarde vertaling, een brief uit Afghanistan, een foto van zijn vermoorde broer, een taskara van verzoeker en een taskara van verzoekers vader.

Naar luid van artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dienen stukken die worden voorgelegd vergezeld te zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling is de Raad niet verplicht deze documenten in overweging te nemen. Het enige stuk dat vergezeld gaat van een vertaling is het krantenartikel. Het gaat hier echter niet om een eensluidende Engelse vertaling, waarbij niet kan worden nagegaan wie deze heeft opgesteld. De Raad acht zich dan ook niet bij machte om de bewijskracht van dit stuk na te gaan zodat het conform voormeld artikel acht uit de dat moet worden geweerd. De voorgelegde brief en de twee taskara's worden om dezelfde redenen uit de debatten geweerd. Wat betreft de voorgelegde foto, stelt de Raad vast dat verzoeker een foto voorlegt van -klaarblijkelijk- een lijkstoet, zonder dat daarbij het verband duidelijk wordt gemaakt met verzoekers relaas, noch dat het hier daadwerkelijk om verzoekers broer zou gaan. Een dergelijke foto wordt door de Raad dan ook slechts aanvaard indien dit ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen met betrekking tot verzoekers relaas, hetgeen, zoals zal blijken uit de navolgende bespreking, in casu niet het geval is.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Nopens de vluchtelingenstatus

In de bestreden beslissing wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas omdat overeenkomstig de beslissing van de dienst Voogdij van 20 april 2012 na medisch onderzoek werd vastgesteld dat verzoeker zeker ouder is dan 18 jaar, waarbij aan verzoeker een leeftijd werd toegeschreven van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Het feit dat verzoeker voor het commissariaat-generaal bleef volhouden minderjarig te zijn, ter staving waarvan hij een taskara voorlegde die zou aantonen dat hij 13 jaar was in 1388, wijst erop dat verzoeker heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden en tast derhalve zijn geloofwaardigheid ernstig aan.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het interview op het Commissariaat-generaal op 4 september 2013 staande hield 17,5 jaar te zijn (gehoorverslag p. 2) terwijl reeds anderhalf jaar eerder, bij beslissing van de dienst Voogdij van 20 april 2012 werd vastgesteld dat hij 20,6 jaar was, zodat hij op het tijdstip van het gehoor in werkelijkheid ongeveer 22 jaar was met een minimum van 20 jaar. Waar verzoeker stelt dat niet wordt gemotiveerd waarom de deviatie slechts twee jaar bedraagt, stelt de Raad vast dat dit eigen is aan de wetenschappelijke methode, die verzoeker als dusdanig niet weerlegt. Het is dan ook niet vereist dat bij deze vaststelling de motieven worden weergegeven. De leeftijdsbeslissing, die werd genomen na medisch onderzoek op basis van artikel 3, §2, 2°, artikel 6, §2, 1°, artikel 7 en 8, §1, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de programmawet van 24 december 2002, is behept met het "privilège du préalable" en wordt vermoed met de werkelijkheid overeen te stemmen zolang deze niet is vernietigd door de Raad van State. Verzoeker toont niet aan een beroep tegen deze beslissing te hebben ingediend bij de Raad van State. Met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van de voorgelegde taskara, steunt de bestreden beslissing op de documentatie nota COI Focus, "Afghanistan, corruptie en valse stukken", die zich in het administratief dossier bevindt en waaruit blijkt dat er bijzonder veel valse Afghaanse documenten in omloop zijn, zodat dit stuk de vaststellingen met betrekking tot verzoekers leeftijd niet kan weerleggen.

Met betrekking tot de kennisvragen over verzoekers beweerde regio van afkomst, wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat: (i) verzoeker verklaarde afkomstig te zijn uit een bergachtige regio, maar geen enkele berg of bergketen kon noemen. Verzoeker verklaarde dat ze allemaal "berg" heten, hetgeen niet overeenkomt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. De commissaris-generaal acht het weinig aannemelijk dat verzoeker nog nooit de naam van een berg zou hebben gehoord, hoewel hij zijn hele leven in het Khewa district zou hebben doorgebracht;

(ii) verzoeker beweerde verkeerdelijk dat er in de buurt van zijn dorp en het dorp Qala Tak, waar hij werkte, geen rivier stroomt. Verzoeker verklaarde dat verderop in zijn district de Behsud rivier stroomt; in werkelijkheid ligt verzoekers district aan de oevers van de rivier Kunar. Het water van deze rivier wordt gebruikt ter irrigatie van de landbouwgronden in het district. Aangezien verzoekers vader en broer werkten als landbouwers, kon worden verwacht dat verzoeker hiervan op de hoogte zou zijn;

(iii) verder vernoemde verzoeker de Behsud brug. Deze ligt echter niet in verzoekers district maar in Jalalabad waar hij de oevers van de rivier de Kabul met elkaar verbindt. Verzoeker stelde dat er verder geen bruggen waren in zijn district, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat al zeker in februari

2008 een zeven meter brede en honderd meter lange brug over de rivier Kunar werd ingehuldigd die het Khewa district in Nangharar verbindt met het Norgal district in Kunar;

(iv) verzoeker stelde verkeerdelijk dat er in zijn district geen dammen zijn, terwijl in 2006 de Zeraï baba dam werd gebouwd;

(v) verder stelde verzoeker dat het Khewa district niet onder een andere naam gekend is, terwijl het ook wel Kuz Kunar wordt genoemd. Verzoeker stelde daarentegen verkeerdelijk dat zijn dorp Zor Qala soms Kuz Kunar wordt genoemd;

(vi) als hoofdplaats voor de provincie Nangarhar vermeldde verzoeker aanvankelijk verkeerdelijk Nangarhar. Geconfronteerd met de naam Jalalabad stelde verzoeker eerst dat Jalalabad in zijn district ligt en in Behsud. Vervolgens verklaarde verzoeker dat Behsud gelegen is in Jalalabad en verklaarde hij dat Jalalabad ook een provincie is;

(vii) verzoeker wist verder niet of er fabrieken zijn in zijn provincie. Uit de informatie uit het dossier blijkt dat er redelijk wat industriële activiteit is in de provincie Nangharar, zoals een grote marmerfabriek, een aluminiumfabriek en textielnijverheid;

(viii) verder wist verzoeker niets over de natuurfenomenen die plaatsvonden in zijn regio. Verzoeker stelde dat er slechts één overstroming was in zijn regio. Nochtans blijkt uit de informatie dat er in verzoekers district een ernstige seizoensgebonden overstromingsproblematiek is. Rivieren zoals de Kunar overstroomden elke lente. In maart 2007 werd verzoekers district volledig geëvacueerd wegens overstromingsgevaar, vee verdronk, landbouwgronden werden vernield en tientallen huizen werden weggespoeld. Ook in 2010 was er schade door overstromingen in het district;

(ix) In de regio Qala Tak, waar verzoeker werkte als kleermaker, bevindt zich een boeddhistische grafheuvel die in 2008 gerestaureerd werd, gevraagd naar speciale plaatsen, of religieuze en historische plaatsen in zijn district, kon verzoeker dit niet vernoemen;

(x) verzoeker kon een aantal dorpen in zijn regio noemen, maar slaagde er niet in om spontaan iets te vertellen over zijn dorp. Op de gestelde vragen antwoordde hij vaag dat er geen winkels zijn maar ontelbaar veel huizen en dat hij werkte als kleermaker.

De Raad stelt vooreerst vast dat deze onwetendheden inderdaad overeenstemmen met verzoekers verklaringen zoals deze genoteerd werden in het gehoorverslag. Deze overwegingen gelden niet als van elkaar losstaande motieven, maar dienen als een geheel te worden gelezen, waarbij wordt beoordeeld of verzoeker aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de regio die hij beweert.

Terecht stelt de bestreden beslissing vast dat van iemand die zijn hele leven in dezelfde regio heeft doorgebracht, kan verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van belangrijke infrastructuur, de belangrijke rivierlopen uit de streek, het gebergte, de plaatsnamen van zijn onmiddellijke omgeving en belangrijke natuurfenomenen, zelfs wanneer hij jong is en niet formeel geschoold. Het betreft hier niet, zoals verzoeker beweert, zomaar enkele namen van bergen en data van overstromingen, maar er werd integendeel door de commissaris-generaal gepeild naar een daadwerkelijke en doorleefde kennis van de dagelijkse leefomstandigheden in verzoekers regio. De Raad stelt dan ook vast dat de vastgestelde onwetendheden niet kunnen worden verklaard door een gebrek aan scholing. Dienaangaande merkt de Raad bovendien op dat verzoeker dan weer wel de namen wist te geven van de provinciegouverneur, het districtshoofd en bekende taliban. Dit staat in schril contrast met het gebrek aan kennis over de directe dagelijkse leefomgeving van verzoeker. De Raad sluit zich dan ook aan bij de vaststelling dat verzoeker er niet in slaagt op een adequate manier de regio te beschrijven waar hij beweert heel zijn leven te hebben gewoond, hetgeen nochtans ook zonder formele scholing mogelijk moet zijn. De Raad sluit zich dan ook aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen inzake zijn verblijf in Afghanistan en dat er bijgevolg evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de beweringen over de gebeurtenissen daar die aan de basis van zijn vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen.

De vluchtelingenstatus wordt dan ook niet toegekend.

2.3.2. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat deze moet worden beoordeeld ten aanzien van de nationaliteit van verzoeker. Er wordt gesteld dat sinds decennia grote groepen Afghanen in buurlanden Iran en Pakistan leven, of nog in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. Mogelijk hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of zelfs de nationaliteit verworven. Het is dan ook van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Bovendien zijn vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd, eventueel na een verblijf in het buitenland. De geboorteplaats en oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de huidige verblijfplaats. De

asielzoeker moet dan ook een duidelijk zicht bieden op zijn werkelijke achtergrond, netwerk en familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van verzoeker een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Het is dus van wezenlijk belang vast te stellen waar de vluchteling tot voor zijn vertrek woonde. Indien de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijk hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Daartoe moet de verzoeker een waarheidsgetrouw relaas uiteenzetten. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaats en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, heeft verzoeker het onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van de essentiële elementen van zijn asielrelaas en vluchtmotieven. Er kan dan ook niet tot een inschatting worden gekomen van verzoekers werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in zijn hoofde of van zijn verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. In casu heeft verzoeker geen geloofwaardige verklaringen afgelegd met betrekking tot zijn verblijf in Afghanistan.

Doordat verzoeker aldus geen reëel zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert hij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij/zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, kan niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn/haar persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas, en verklaringen die het onmogelijk maken geloof te hechten aan de bewering dat hij tot recent in Afghanistan verbleef, maakt verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

Waar verzoeker aanvoert dat het Commissariaat-generaal zich baseert op een algemene, niet gestaafde bewering waar hij stelt dat grote groepen Afghanen zich in de buurlanden hebben gevestigd, stelt de Raad vast dat dit geen afbreuk doet aan de hierboven uiteengezette motivering. Het feit dat de commissaris-generaal in onderhavige zaak niet aan de hand van stukken "bewijst" dat vele Afghanen zich elders gevestigd hebben, doet geen afbreuk aan de geldigheid van het motief dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk uit het Khewa district afkomstig te zijn. Het motief dat verzoeker geen duidelijkheid verschaft over zijn recent verblijf in Afghanistan, weze het omdat hij in een andere Afgaanse regio verbleef dan wel omdat hij in een ander land verbleef, heeft tot gevolg dat het onderzoek naar de subsidiaire beschermingsstatus ten behoeve van verzoeker niet gevoerd kan worden.

Waar verzoeker nog stelt dat zijn jonge leeftijd en het feit dat hij vlot Pashaï spreekt, samen bewijzen dat hij Afghanistan pas zeer recent verlaten heeft, stelt de Raad vast dat verzoeker inderdaad verklaarde dat zijn ouders van Pashaï afkomst waren en dat hij met hen deze taal sprak. Het feit dat verzoeker met zijn ouders Pashaï sprak bewijst op zich echter niet dat verzoeker daadwerkelijk uit het district Khewa afkomstig is. In het interview merkte de vraagsteller op dat verzoeker niet de fysieke kenmerken heeft van een Pashaï en dat hij vlot Pashtou sprak (gehoorverslag p. 20). Ook het gehoor voor het Commissariaat-generaal verliep in het Pashtou. De Raad ziet in elk geval niet in waarom deze taal meteen vergeten zou worden na een verblijf in het buitenland. Verzoekers argumentatie kan het oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het Khewa district, niet ombuigen.

De Raad is het eens met het motief dat verzoeker, door geen duidelijkheid te verschaffen over zijn recent verblijf in Afghanistan, het onderzoek naar het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker onmogelijk maakt. De subsidiaire beschermingsstatus wordt dan ook geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT